సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు

ఎఫ్ ఎన్ రాయ్

వర్సెస్

ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల యొక్క కలెక్టర్ కలకత్తా

(ఎస్.ఆర్.దాస్, ప్రధాన న్యాయమూర్తి., జాఫర్ ఇమామ్, ఎస్.కె.దాస్, గోవింద మీనన్ మరియు ఎ.కె. సర్కార్, న్యాయమూర్తులు)

సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాలు – అనుజ్ఞాపత్రము లేకుండా దిగుమతి — వస్తువులను జప్తు చేయడం – ఉత్తర్వు యొక్క చెల్లుబాటు — ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల – అధికారుల విచక్షణ – చట్టం యొక్క చెల్లుబాటు – సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం , 1878 (8/1878), విభాగములు 167(8), 183 దిగుమతులు మరియు ఎగుమతులు (నియంత్రణ) చట్టం , 1947 (18/1947), విభాగము 3(1) (2) – ఆర్టికల్ 14, భారత రాజ్యాంగం.

సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం , 1878 లోని విభాగం 167, అంశం 8, ఈ విధంగా అందిస్తుంది, ఏదైనా వస్తువు దిగుమతి చేసుకోడానికి నిషేధించబడిన లేదా చట్టం లోని అధ్యాయం 4 ద్వారా లేదా విభాగం 19 కింద పరిమితం చేయబడినట్లయితే, 4 వ అధ్యాయంలో విభాగం 19 ని (ఇంక్లూడ్స్) కలిగి ఉంటే, భారతదేశంలోకి దిగుమతి అవుతుంది, అటువంటి నిషేధం లేదా పరిమితికి విరుద్ధంగా , అటువంటి వస్తువులు జప్తు మరియు సంబంధిత వ్యక్తి ఎవరైనా బాధ్యత వహిస్తారు, అటువంటి దిగుమతి వస్తువుల విలువకు మూడు రెట్లు మించకుండా లేదా వెయ్యి రూపాయలు జరిమానా విధించబడుతుంది. ఈ చట్టం యొక్క విభాగం 183 అందించబడింది. ఈ చట్టం ద్వారా జప్తుకు అధికారం ఇచ్చినప్పుడల్లా , అధికారి దానిని నిర్ణయించడం ద్వారా వస్తువుల యజమానికి ఒక ఎంపికను ఇస్తుంది జప్తుకు బదులుగా అధికారి భావించినట్లు జరిమానా చెల్లించండి సరిపోయింది. "ది ఇంపోర్ట్స్ అండ్ ఎక్స్‌పోర్ట్స్ (నియంత్రణ) చట్టం , 1947, ద్వారా విభాగము . 3(1) ఆర్డరు ద్వారా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇస్తుంది నిషేధించడం, పరిమితం చేయడం లేదా ఇతరత్రా నిబంధన నియంత్రణ, దిగుమతి, ఎగుమతి, క్యారేజ్ తీరం వారీగా లేదా ఏదైనా పేర్కొన్న వస్తువులను ఓడల దుకాణాలుగా రవాణా చేయడం వివరణ. ఆ విభాగంలోని ఉప-విభాగం (2) దానిని అందిస్తుంది సబ్-ల కింద ఏదైనా ఆర్డర్ చేసే అన్ని వస్తువులు. (1) వర్తిస్తుంది దిగుమతి లేదా ఎగుమతి చేసిన వస్తువులుగా పరిగణించబడుతుంది విభాగము కింద నిషేధించబడింది లేదా పరిమితం చేయబడింది. సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం యొక్క 19, 1878, మరియు ఆ చట్టంలోని అన్ని నిబంధనలు ప్రభావం చూపుతాయి తదనుగుణంగా, అది తప్ప రు. దానిలో 183 ప్రభావం ఉంటుంది 'షల్' అనే పదం 'మే' అనే పదం భర్తీ చేయబడింది.

దరఖాస్తుదారుడు కొన్ని వస్తువులను దిగుమతి చేసుకున్నాడు అవి విభాగము 3(1) ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వం దిగుమతులు మరియు ఎగుమతుల (నియంత్రణ) చట్టం కింద నిషేధించింది. విభాగం 167, అంశం 8, యొక్క సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం కింద ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల కలెక్టర్ , ఆర్డర్ ద్వారా ఈ వస్తువులు జప్తు చేయబడ్డాయి మరియు జరిమానా విధించబడ్డాయి, రూ. 1,000, దరఖాస్తుదారుడుపై విధించారు. దరఖాస్తుదారుడు ఈ ఆర్డర్ చెల్లుబాటును సవాలు చేశారు.

వివరించింది-: (1) విభాగం 3(2) దిగుమతులు మరియు ఎగుమతులు (నియంత్రణ) చట్టం, 1947, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ను14 కించపరచదు . ఇది దాని స్వంత అధికారం ద్వారా ఎటువంటి విచక్షణను ఇవ్వదు ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల అధికారులు, మరియు సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం, 1878, కొన్ని సందర్భాలలో దాని ఏకైక ప్రభావం వర్తింపజేయడం.

(2) సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం , 1878 విభాగం 183, వస్తువుల జప్తుని అధికారం లేదు. ఇది ఒక అద్హికారం అని ఊహిస్తుంది చట్టంలోని ఇతర నిబంధనల ప్రకారం జప్తు చేయడం ఉంది. అది దీనికి సంబంధించి రెండు భాగాలుగా చట్టబద్ధమైన నిబంధన కాదు ఒక భాగం ఆర్టికల్కు 14 భంగం కలిగిస్తుందని చెప్పవచ్చు అయితే మరొక భాగం లేదు. విభాగంలో ఒక చట్టబద్ధత నియమం మాత్రమే ఉంది.

(3) విభాగం 167, అంశం 8, సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం , 1878, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ ను14 కించపరచదు

అసలు అధికార పరిధి:దరఖాస్తు నం.438/1955.

ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద దరఖాస్తు.

దరఖాస్తుదారుడు తరపున *హెచ్.జె. ఉమ్రిగర్* మరియు *ఎన్. హెచ్. హింగోరాణి.*

ప్రతివాదుల కోసం *పోరస్ ఎ. మెహతా, బి. గణపతి అయ్యర్* మరియు *ఆర్. హెచ్. ధేబర్.*

1957. మే 16. న న్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరిచినవారు

సర్కార్, న్యాయమూర్తి.- మార్చి 16, 1953 నాటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా , నోటిఫికేషన్తో అనుబంధించబడిన షెడ్యూల్లో పేర్కొన్న వివరణల యొక్క ఏదైనా వస్తువులను నిర్దిష్ట దేశాల నుండి భారతదేశంలోకి దిగుమతి చేసుకోవడానికి భారత ప్రభుత్వం అన్ని వ్యక్తులకు సాధారణ అనుమతిని ఇచ్చింది. షెడ్యూల్లో పేర్కొన్న వస్తువులలో ఈ క్రిందివి ఉన్నాయి:

భారతీయ ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల టారిఫ్ యొక్క అంశం 63 (28) కింద అన్ని రకాల ఇనుము మరియు ఉక్కు గొలుసులు అంచనా వేయబడతాయి , ఆటోమొబైల్స్ మరియు సైకిల్స్ కోసం చైన్‌లు పొడవు లేదా రోల్స్‌లో కత్తిరించబడకుండా ఉంటాయి.

దరఖాస్తుదారుడు వస్తువుల దిగుమతిదారుడు. పైన పేర్కొన్న నోటిఫికేషన్‌పై ఆధారపడి , అతను 1953 ఆగస్టులో జపాన్‌లోని ఒక కంపెనీకి వాణిజ్యం , జిప్ చైన్స్ అని పిలువబడే కొన్ని వస్తువుల సరఫరా కోసం ఆర్డర్ చేసానని అతను పేర్కొన్నాడు. సరుకులు నిర్ణీత సమయంలో కలకత్తా ఓడరేవుకు చేరాయి మరియు దరఖాస్తుదారుడు బ్యాంక్ వస్తువుల ధర రూ. 11,051-40 జమ చేశారు. కలకత్తా నౌకాశ్రయం నుండి వస్తువులను క్లియర్ చేయడానికి ముందు , దరఖాస్తుదారుడు నవంబర్ 19, 1953న కలకత్తాలోని అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ ఆఫ్ ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల ఫర్ అప్రైజ్‌మెంట్ నుండి ఒక కమ్యునికేషన్‌ను అందుకున్నాడు , అందులో దరఖాస్తుదారుడు వద్ద అనుజ్ఞాపత్రము లేదని తెలిందని పేర్కొంది. వస్తువుల కోసం చెల్లుబాటు అయ్యే దిగుమతి మరియు వస్తువులను ఎందుకు జప్తు చేయకూడదో కారణం చూపాలని మరియు దరఖాస్తుదారుడుపై సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం యొక్క 167, అంశం 8 కింద చర్యలు తీసుకోవాలని కోరింది. దరఖాస్తు దారుడు వ్యక్తిగతంగా వాదనలు వినిపించాలను కుంటున్నారా అని కూడా కమ్యూనికేషన్ లో విచారించింది. దరఖాస్తుదారుడు తాను దిగుమతి చేసుకున్న జిప్ చైన్‌లు మార్చి 16, 1953 నోటిఫికేషన్ ద్వారా అనుమతించబడిన ఉచిత రకమైన దిగుమతి యొక్క గొలుసులని , అందువల్ల వాటిని దిగుమతి చేసుకోవడానికి అనుజ్ఞాపత్రము అవసరం లేదని పేర్కొంటూ వ్రాతపూర్వక వివరణను సమర్పించారు. ఆ తర్వాత ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల -అధికారులు అతనికి వ్యక్తిగత విచారణ కావాలా అని అడిగారు , దానికి అతను అలా చేయలేనని సమాధానమిచ్చాడు. ఆ తర్వాత 1953 డిసెంబరు 25న ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల కలెక్టర్ వస్తువులను జప్తు చేస్తూ రూ. 1,000 జరిమానా విధిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. దరఖాస్తు దారుడుపై ఈ ఉత్తర్వు ఫిబ్రవరి 1, 1954న దరఖాస్తు దారుడుకు పంపబడిందని ఆమోదం పొందింది. ఇది ఫిబ్రవరి 3, 1954న అతనికి చేరింది. ఉత్తర్వు పంపిన తేది నుండి మూడు నెలల లోపు సెంట్రల్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవిన్యూ, న్యూ ఢిల్లీకి దీనిపై అప్పీల్ చేయనున్నట్లు ఉత్తర్వు పేర్కొంది. దరఖాస్తుదారుడు అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యతనిస్తూ , అప్పీల్ యొక్క మెమోరాండమ్‌ను మే 4, 1954న పోస్ట్ చేశారు. మెమోరాండం మే 6, 1954న సెంట్రల్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూకి చేరుకుంది మరియు ప్రయోజనం కోసం పరిమిత సమయం ముగిసిన తర్వాత ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది అనే కారణంతో కొట్టివేయబడింది. దరఖాస్తుదారుడు అప్పుడు సెంట్రల్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ ఆర్డర్‌ను సవరించాలని భారత ప్రభుత్వానికి దరఖాస్తు చేసాడు , అయితే ఈ దరఖాస్తు తిరస్కరించ బడింది. దరఖాస్తుదారుడు ఆ తర్వాత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద అతని వస్తువులను జప్తు చేస్తూ మరియు అతనిపై జరిమానా విధించే ఉత్తర్వును రద్దు చేయడానికి తగిన రిట్

కోసం పంజాబ్ ఉన్నతన్యాయస్థానంకు దరఖాస్తు చేసుకున్నారు కానీ ఈ దరఖాస్తు కూడా కొట్టివేయబడింది.

దరఖాస్తుదారుడు ఇప్పుడు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద అతనికి వ్యతిరేకంగా చేసిన ఉత్తర్వు చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ ఈ న్యాయస్థానంకు దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. మార్చి 16, 1953 నోటిఫికేషన్ ద్వారా వస్తువులు కవర్ చేయబడవని ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల-అధికారుల నిర్ణయాన్ని దరఖాస్తుదారుడు తరపు అనుభవంతుడైన న్యాయవాది సవాలు చేయలేదు. ఈ దరఖాస్తులో తాను అలా చేయలేనని అతను అంగీకరించాడు. వస్తువులను జప్తు చేసే ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల -అధికారుల అధికారాన్ని అతను సవాలు చేయలేదు. అయితే జప్తుకు బదులుగా జరిమానా చెల్లించే అవకాశాన్ని దరఖాస్తుదారుడుకు ఇవ్వనందున జప్తు క్రమాన్ని న్యాయవాది సవాలు చేశారు. ఈ వివాదం సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టంలోని 183 కింది ఈ విధంగా అందిస్తుంది:

ఈ చట్టం ద్వారా జప్తు చేయడానికి అధికారం ఇచ్చినప్పుడు , దానిని నిర్ధారించే అధికారి వస్తువుల యజమానికి జప్తునకు బదులుగా జరిమానా చెల్లించడానికి అధికారికి సరిపోతుందని భావించే విధంగా ఒక ఎంపికను ఇస్తారు.

ఈ విభాగానికి నిస్సందేహంగా ఇది అవసరం , జప్తుకు బదులుగా జరిమానా చెల్లించడానికి ఒక ఎంపిక ఇవ్వాలి మరియు ఇది చేయలేదు. అయితే, దిగుమతులు మరియు ఎగుమతులు (నియంత్రణ) చట్టం, 1947లోని విభాగం 3 ద్వారా ఈ వాదనలో ఇబ్బంది ఏర్పడింది. సంబంధిత భాగం విభాగము. 3 క్రింద ఇవ్వబడింది:

3. (1) కేంద్ర ప్రభుత్వం , అధికారిక గెజిట్‌లో ప్రచురించబడిన ఉత్తర్వు ద్వారా , అన్ని సందర్భాల్లో నిషేధించడం లేదా నిర్దిష్ట తరగతుల కేసులలో , పరిమితం చేయడం లేదా నియంత్రించడం కోసం నిబంధనలు రూపొందించవచ్చు మరియు ఆర్డర్ ద్వారా లేదా కింద ఏవైనా లోబడి ఉంటే, అటువంటి మినహాయింపులు, -

(ఎ) దిగుమతి, ఎగుమతి, క్యారేజ్ తీరప్రాంతం లేదా ఏదైనా నిర్ధిష్ట వర్ణన యొక్క సరుకులను ఓడల దుకాణాలుగా రవాణా చేయడం;

(బి)...............................

(2) ఉప విభాగం (1) కింద ఏదైనా ఆర్డర్ వర్తించే అన్ని వస్తువులు సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం , 1878 (8/1878) విభాగం 19 ప్రకారం దిగుమతి లేదా ఎగుమతి నిషేధించబడిన లేదా పరిమితం చేయబడిన వస్తువులుగా పరిగణించబడతాయి మరియు అన్నీ ఆ

చట్టం మరియు 'తప్పక' లోని నిబంధనలు తదనుగుణంగా ప్రభావం చూపుతాయి, దానిలోని విభాగం 183 "షల్" అనే పదానికి బదులుగా "జరగొచ్చు" అనే పదాన్ని కలిగి ఉన్నట్లుగా ప్రభావం చూపుతుంది.

దిగుమతులు మరియు ఎగుమతులు (నియంత్రణ) చట్టం మేము ఆందోళన చెందుతున్న వస్తువులకు వర్తిస్తుందని మరియు ఈ సందర్భంలో ఈ చట్టం కారణంగా తీసుకున్న చర్య అని అంగీకరించబడింది. అలా అయితే దిగుమతులు మరియు ఎగుమతులు (నియంత్రణ) చట్టం కారణంగా సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం యొక్క విభాగం 183 వర్తింపజేయబడింది కనుక ఇది తరువాత చట్టం ద్వారా సవరించబడిన విధంగా మాత్రమే వర్తించబడుతుంది. కాబట్టి జప్తుని ఆదేశించేటప్పుడు ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల అధికారులపై విభాగంని వర్తింపజేయడం తప్పనిసరి కాదు, 'జప్తుకి బదులుగా జరిమానా చెల్లించడానికి యజమానికి ఒక ఎంపికను ఇవ్వండి , కానీ అలా చేయాలా వద్దా అనే విచక్షణను వారికి ఇచ్చింది. జప్తుకు బదులుగా జరిమానా చెల్లించే అవకాశాన్ని దరఖాస్తుదారుడుకు ఇవ్వనప్పటికీ, జప్తు ఆర్డర్ చెడ్డది కాదు. అప్పుడు దరఖాస్తుదారుడు తరపు న్యాయవాది ఈ విధంగా వాదించారు , 1947 చట్టంలోని విభాగం 3(2)లోని భాగం " విభాగం 183 తప్ప , "షల్" అనే పదానికి "మే" అనే పదం సూచించబడినట్లుగా ప్రభావం చూపుతుంది" ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల అధికారులలో ఒక అనియంత్రిత విచక్షణను వదిలివేయడం లేదా పరిహారం బదులుగా జరిమానా చెల్లించడానికి ఎంపికను ఇవ్వడం మరియు తత్ఫలితంగా రాజ్యాంగంలోని 14వ అధికరణను ఉల్లంఘించింది. కాబట్టి విభాగం లోని ఈ భాగాన్ని దాని నుండి తొలగించాలని ఆయన అన్నారు.. అందువల్ల విభాగం లోని ఈ భాగాన్ని తొలగించాలని ఆయన అన్నారు. 1947 చట్టం యొక్క 3(2) 1947లో దానికి విభాగము , అనుమతి అవసరం, సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం యొక్క 183 ఎటువంటి మార్పు లేకుండా వర్తించబడుతుంది మరియు కనుక జప్తు ఆర్డర్ చేసేటప్పుడు చట్టం ఉన్న చోట కూడా నష్టపరిహారానికి బదులుగా జరిమానా చెల్లించడానికి దరఖాస్తుదారుడుకు ఒక ఎంపికను ఇవ్వడం ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల –అధికారులపై విధిగా ఉంటుంది. ఇది జరగనందున , ఈ కేసులో జప్తు చేసిన క్రమం తప్పుగా ఉందని వివేకవంతుడైన న్యాయవాది చెప్పారు.

ఈ వాదన విభాగము యొక్క ఒక భాగం అనే వాదనపై ఆధారపడి ఉంటుంది. 1947 చట్టం యొక్క 3(2) ఆర్టికల్ 14 ఉల్లంఘిస్తుంది , కాబట్టి తొలగించబడాలి. ఈ వాదన తప్పు. దాని స్వంత శక్తి ద్వారా ఏ భాగం విభాగము 3(2) ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల అధికారులకు ఏదైనా విచక్షణాధికారాన్ని ఇవ్వడానికి ఉద్దేశించబడలేదు. ఆర్టికల్ 14 ని కించపరచడానికి ఇందులో ఏమీ లేదు. విభాగం 3(2) యొక్క ఏకైక ప్రభావం అనేది కొన్ని కేసులకు సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టాన్ని వర్తింపజేయడం. కొన్ని కేసులకు మాత్రమే మరొక శాసనం వర్తించేలా చేసే శాసనం ఆర్టికల్ ను ఉల్లంఘిస్తుందని చెప్పడం అసాధ్యం. అటువంటి శాసనం 14 ఆర్టికల్తో స్పష్టంగా

ఏమీ లేదు . నిజమే చట్టం 1947 యొక్క విభాగము 3(2) సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం యొక్క విభాగము 183 సవరణతో వర్తిస్తుంది అని చెప్పారు. కాబట్టి సవరించిన నేరాలు ఆర్టికల్ 14 అని ఊహించుకోండి. విభాగం 183 సవరించిన ఆర్టికల్ 14 ఉల్లంఘన అప్పుడు ఏమిటి ? ఈ ఊహపై స్పష్టంగా విభాగం 183 సవరించబడినందున అది అధికారమునకు లోబడనవి మరియు చట్టవిరుద్ధం అవుతుంది మరియు అది శాసన పుస్తకం నుండి బయట పడుతుంది. కానీ అది మన ముందున్న ప్రశ్నను అస్సలు ప్రభావితం చేయదు. ఇది జప్తు క్రమాన్ని చెడ్డదికాకుండా జరిమాన చెల్లించే అవకాశం లేకుండా చేయలేదు. విభాగం 183 కింద ఇది జప్తు చేయబడలేదు. ఇది సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టంలోని మరొక విభాగం కింద తయారు చేయబడింది, అవి, విభాగము 167, అంశం 8, ఇది ఇప్పటివరకు సంబంధితంగా ఈ నిబంధనలలో ఉంది:

167. కింది షెడ్యూల్‌లోని మొదటి కాలమ్‌లో పేర్కొన్న నేరాలు వరుసగా అటువంటి నేరాలకు సంబంధించి అదే మూడవ కాలమ్‌లో పేర్కొన్న మేరకు శిక్షార్హమైనవి:

నేరాలు	చట్టంలోని విభాగాలు ఏ నేరానికి సంబంధించిన సూచనలను కలిగి ఉన్నాయి	జరిమానాలు
8. ఈ చట్టం యొక్క అధ్యాయం 4 ద్వారా లేదా దాని క్రింద ఏదైనా వస్తువుల దిగుమతి లేదా ఎగుమతి నిషేధించబడిన లేదా పరిమితం చేయబడినట్లయితే, అటువంటి నిషేధం లేదా పరిమితికి విరుద్ధంగా భారతదేశంలోకి దిగుమతి లేదా ఎగుమతి చేయబడుతుంది.	18 మరియు 19	అటువంటి వస్తువులు జప్తు చేయబడతాయి:– మరియు అటువంటి నేరానికి సంబంధించిన ఏ వ్యక్తి అయినా వస్తువుల విలువకు మూడు రెట్లు ఎక్కువ జరిమానా విధించాలి లేదా వెయ్యి రూపాయలకు మించకూడదు.

సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం యొక్క అధ్యాయం 4 విభాగము 19 ను కలిగి ఉంది. 1947 చట్టంలోని విభాగము 3(2) ప్రకారం ఉప విభాగం (1) ల కింద ఏదైనా ఆర్డర్‌కు సంబంధించిన అన్ని వస్తువులు , సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం యొక్క విభాగం 19

కింద దిగుమతి నిషేధించబడిన వస్తువులుగా పరిగణించ బడుతుంది , ఇది గుర్తుంచుకోవాలి. ఒప్పుకున్నట్లుగా 1947 చట్టంలోని విభాగం 3 ఉపవిభాగం (1) కింద ఈ కేసుకు సంబంధించిన వస్తువులకు వర్తిస్తుంది. 1947 చట్టంలోని విభాగం 3 (2) ప్రకారం ఈ వస్తువుల దిగుమతిని నిషేధించినట్లు భావించాలి. సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం యొక్క విభాగం 19 కింద ఇది ఆ చర్యను అనుసరిస్తుంది. ఈ వస్తువులకు సంబంధించి సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టంలోని విభాగం 167, అంశం 8ని తీసుకోవచ్చు మరియు వాటిని జప్తు చేయవచ్చు మరియు అక్రమ దిగుమతికి సంబంధించిన వ్యక్తికి జరిమానా విధించబడుతుంది. సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం యొక్క 183 ఈ కేసులో చేసిన జప్తు క్రమాన్ని పూర్తిగా సమర్థించాల్సిన అవసరం లేదు. నిజానికి విభాగం 183 జప్తుని అనుమతించదు. ఇది సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టంలోని ఇతర నిబంధనల ద్వారా అధికారం పొందిన జప్తుని ఊహిస్తుంది మరియు జప్తుపై తీర్పు ఇవ్వబడినప్పుడు, దానికి బదులుగా జరిమానా చెల్లించే ఎంపికను అందించబడుతుంది. అందువల్ల వివేకవంతులైన న్యాయవాది వాదనలో సరైనదని భావించినప్పటికి , విభాగం 183 సవరించిన విధంగా జప్తు క్రమం తప్పు అని ఆర్టికల్ 14 ఉల్లంఘిస్తుంది అని చెప్పలెము వివేకవంతులైన న్యాయవాది యొక్క వాదన సరైనదేనా కాదా అనే విషయంలో మనం ఏమీ నిర్ణయించుకోవలసిన అవసరం లేదు.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 యొక్క ప్రభావం సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం విభాగం 183, చట్టం 1947 ద్వారా సవరించబడిన , మొత్తం విభాగము 183 చట్ట విరుద్ధం కాదు , కానీ ఈ సవరణ మాత్రమే ఆర్టికల్ 14ను , కించపరిచినందున దానిలోని సవరణను చెల్లదు కాబట్టి సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టంలో విభాగము 183 ఉన్నందున ఈ కేసుకు వర్తింపజేయాలి మరియు కనుక జప్తుకు బదులుగా జరిమానా చెల్లించడానికి దరఖాస్తుదారుడుకు ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల – అధికారులపై మళ్లీ ఒక ఎంపికను ఇవ్వడం తప్పనిసరి. ఈ వాదనను అంగీకరించాలంటే మనం ఈ విధంగా చెప్పవలసి ఉంటుంది , 1947 చట్టంలోని విభాగం3(2) ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘిస్తుంది మరియు ఇది విభాగముని 183 సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం సవరించదు, అది చేయాలని ఉద్దేశించబడింది. ఒక చట్టబద్ధమైన నిబంధన ఆర్టికల్ 14 ఉల్లంఘిస్తుందని చెప్పడానికి మేము ఆ నిబంధనను పరిశీలించాలి. ఇక్కడ మనకు రెండు చట్టబద్ధమైన నిబంధనలు ఉన్నాయి. ఒకటి 1947 చట్టం యొక్క విభాగం 3(2) మరియు అది ఆర్టికల్ 14ను కించపరచదు. ఈ అభిప్రాయానికి గల కారణాలను మేము ఇంతకు ముందే చెప్పాము. మరొకటి విభాగం 1947 చట్టం ద్వారా సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టం విభాగం 183 సవరించబడినది. మేము ప్రస్తుత ప్రయోజనం కోసం అది ఆర్టికల్ 14 ఉల్లంఘిస్తుందని భావించాము. అది చేస్తే అది మొత్తంగా బయటకు వెళ్తుంది. ఇది నిజంగా రెండు భాగాలలో చట్టబద్ధమైన నిబంధన కాదు, దీనికి సంబంధించి ఒక భాగం ఆర్టికల్ 14ను కించపరుస్తుందని ఇతర

భాగం లేదు అని చెప్పడం సాధ్యమైంది. సవరణతో లేదా లేకుండా విభాగం 183 నిజంగా ఒక చట్టబద్ధమైన నిబంధనను కలిగి ఉంటుంది మరియు కనుక ఇది పూర్తిగా శాసన పుస్తకం నుండి బయటకు వెళ్లాలి లేదా అస్సలు కాదు. దరఖాస్తుదారుడు తరపున ఈ వాదన విఫలం ఔతుంది.

న్యాయవాది ఈ విధంగా చెప్పారు విభాగం 183 సరైనదికాదు, ఎందుకంటే జప్తుకు బదులుగా విధించే జరిమానా యొక్క పరిమాణాన్ని నిర్ణయించడానికి ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల – అధికారుల యొక్క అనియంత్రిత విచక్షణకు దానిని వదిలివేసింది. ఈ కేసు వాస్తవాలపై , ఇది విద్యాపరమైన వాదన. అది సరైనదే అయినా విభాగం 183 ని మొత్తం విభాగం విస్మరించవలసి ఉంటుంది, కానీ అది ఈ కేసు జప్తు ఆర్డర్‌ను ఆమోదించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉండదు , అది చెల్లదు. దరఖాస్తుదారుడుకు సంబంధించినదంతా జప్తు క్రమం చెడ్డదని చూపించడమే. ప్రస్తుత వాదన ఆ అంశాన్ని తాకదు కాబట్టి దీనిని అస్సలు పరిగణించాల్సిన అవసరం లేదు. ఇలాంటిదే మరో వాదన సముద్ర ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల చట్టంలోని విభాగం 167, అంశం 8, ఆర్టికల్ 14 కించపరిచింది. దీనిలో విధించబడే జరిమాన మొత్తాన్ని నిర్ణయించడం ఎగుమ తి దిగుమతి సుంకాల – అధికారుల యొక్క అనియంత్రిత విచక్షణకు వదిలివేయబడింది. దీని కింద విధించబడే గరిష్ట జరిమానా రూ. 1,000 అని విభాగం స్పష్టం చేస్తోంది. విభాగం ఇచ్చే విచక్షణను అలా నిర్ణయించిన పరిమితిలోపు అమలు చేయాలి. ఇది అనియంత్రిత లేదా అసమంజసమైన విచక్షణ కాదు. ఇంకా, విచక్షణ అధిక ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల అధికారులకు కేటాయించబడింది మరియు వారి ఆర్డర్ నుండి అప్పీళ్లు ఉన్నాయి. జరిమానా విధించడం అనేది నిజంగా పాక్షిక న్యాయపరమైన చర్య మరియు దాని యొక్క పరిమాణాన్ని పరీక్షించడం నేరం యొక్క గురుత్వాకర్షణలో ఉంటుంది. ఈ చట్టం యొక్క లక్ష్యం వస్తువుల అనధికార దిగుమతిని నిరోధించడం మరియు ఆ వస్తువును దృష్టిలో ఉంచుకుని విచక్షణను ఉపయోగించాలి.

జప్తు ఆర్డర్ దుర్వినియోగం చేయబడిందని వివేకవంతులైన న్యాయవాది వాదించారు. ఎక్స్‌పార్టె (ఏకపక్షంగా) గా ఆమోదించినట్లు చెప్పారు. దరఖాస్తుదారుడుకు వ్యక్తిగత విచారణ కావాలా అని ఆర్డర్ ఇవ్వడానికి ముందు దరఖాస్తుదారుడును అడగడం సరైనది కాదు మరియు అతను అలా చేయలేదని మరియు అధికారులపై తనకు తగినంత నమ్మకం ఉందని సమాధానంగా పేర్కొన్నాడు. అందువల్ల దరఖాస్తు దారుడుకు వ్యతిరేకంగా ఆదేశానికి ముందు తన వాదన వినిపించే అవకాశం లేదని వాదించడానికి అనుమతి లేదు. అతనికి అవకాశం ఇవ్వబడింది మరియు దానిని ఉపయోగించు కోలేదు. జప్తునకు బదులుగా జరిమానా చెల్లించే అవకాశాన్ని దరఖాస్తుదారుడుకు ఇవ్వకూడదని నిర్ణయించడంలో ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల – అధికారం దరఖాస్తుదారుడుకు ఎటువంటి నోటీసు ఇవ్వకుండానే కొన్ని ఇతర లావాదేవీలకు దిగిందని కూడా పేర్కొనబడింది. ఈ లావాదేవీలకు సంబంధించి దరఖాస్తు దారుడుకు వాదనలు వినిపించే అవకాశం ఇవ్వలేదని

తెలిపింది. వస్తువులను ఎందుకు జప్తు చేయకూడదో కారణం చూపాలని ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల –అధికారులు దరఖాస్తుదారుడుకు ఇచ్చిన నోటీసులో , జప్తు చేసిన బదులు జరిమానా చెల్లించే అవకాశం లేకుండా జప్తు కోసం ఆర్డర్ ఇవ్వవచ్చని అతనికి తెలియజేసారు మరియు అందువల్ల ఇది అతను విచారణకు హాజరుకాకపోతే మరియు జప్తు ఆర్డర్ ఎందుకు సంపూర్ణంగా ఉండకూడదని కారణం చూపితే అతని తప్పు అయితే జరిమానా చెల్లించడానికి అతనికి అవకాశం ఇవ్వాలి. కలకత్తాలోని ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల డిపార్ట్‌మెంట్ పబ్లిక్ రిలేషన్స్ ఆఫీసర్‌కి మధ్య ఉన్న విభేదాల కారణంగా అతను ఎంపికను కోల్పోయాడు. ఒకే సమయంలో లేదా దాదాపు ఒకే సమయంలో ఇలాంటి వస్తువులను దిగుమతి చేసుకున్న మరియు ఎంపిక ఇవ్వబడిన మరో ఇద్దరు వ్యక్తుల కేసులను ఉదహరించడం ద్వారా ఈ దృక్కోణానికి మద్దతు ఇవ్వాలని కోరింది. అయితే ఈ ఇతర కేసుల వాస్తవాలు గణనీయంగా భిన్నంగా ఉన్నాయి. ప్రభుత్వ ఉత్తర్వును ఉద్దేశపూర్వకంగా ఉల్లంఘించి వస్తువులు దిగుమతి చేసుకున్నట్లు వీటిలో చూపించడానికి ఏమీ లేదు , అయితే దరఖాస్తుదారుడు విషయంలో అటువంటి అభిప్రాయం ఏర్పడే అంశాలు ఉన్నాయి. ఫెడరల్ క్లియరింగ్ ఏజెన్సీ అనే సంస్థ మేనేజర్‌గా దరఖాస్తుదారుడుకు జూలై 30, 1953న ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల –అధికారుల నుండి మార్చి 16, 1953 నోటిఫికేషన్ ద్వారా జిప్ చైన్‌లు కవర్ చేయబడవని మరియు పక్షం రోజులలోపు కమ్యునికేషన్ అందుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. ఆ కమ్యూనికేషన్ అతను ఇప్పుడు నోటిఫికేషన్‌లో ఉన్నటువంటి ఒకేలాంటి వస్తువుల కోసం ఆర్డర్‌లను ఇచ్చాడు. దరఖాస్తుదారుడు ప్రభుత్వ ఉత్తర్వును ఉల్లంఘించి , ఆ ప్రయోజనం కోసం నిర్దిష్ట అనుజ్ఞాపత్రము లేకుండా ఉద్దేశపూర్వకంగా వస్తువులను దిగుమతి చేసుకున్నారని ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల అధికారులు భావించడం అసమంజసమైనది కాదు మరియు ఆ కారణంగా అతనికి ఎంపిక ఇవ్వకపోవడమే సరైనదని భావించడం. పబ్లిక్ రిలేషన్స్ ఆఫీసర్‌తో వివాదంలో దరఖాస్తుదారుడు హక్కు ఉందని భావించినప్పటికీ ఇది అలానే ఉంటుంది .

దరఖాస్తుదారుడుకు సెంట్రల్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవిన్యూ మరియు రివిజన్‌లో ఉన్న దరఖాస్తుకు తాను ప్రాధాన్యత ఇస్తున్నట్లు చేసిన అప్పీల్‌పై వ్యక్తిగత విచారణ జరగలేదని పేర్కొంది. కానీ ప్రతి దశలో ఒక వ్యక్తి వ్యక్తిగత విచారణకు అర్హుడనే సహజ న్యాయ నియమం లేదు. ఇంకా, అప్పీల్ సమయం ముగిసింది. సెంట్రల్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూకి అప్పీల్ యొక్క మెమోరాండం మే 4, 1954 న పోస్ట్ చేయబడింది. అయితే, అప్పీల్‌ను దాఖలు చేయడానికి సమయం మే 1, 1954తో ముగిసింది, కాబట్టి పోస్టింగ్ తేదీని తేదీగా తీసుకున్నప్పటికీ దరఖాస్తుదారుడుకు సమయం మించిపోయిందని అప్పీల్ చేసింది. ఫిబ్రవరి 3, 1954న తనకు జప్తు ఉత్తర్వులు అందాయని దరఖాస్తుదారుడు పేర్కొన్నాడు. అయినప్పటికీ, మే 4, 1954న, అతను సమయానికి రాలేదని పేర్కొన్నాడు. అయితే అప్పీలు మెమోరాండం సెంట్రల్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూకి మే 6, 1954న అందింది. అది అప్పీలును దాఖలు చేసిన తేదీగా పరిగణించాలి మరియు ఆ అప్పీలు సమయం దాటి స్పష్టంగా దాఖలు చేయబడిందని

పరిగణించాలి. ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల అధికారులు మే 1, 1954న తన అరెస్టును తప్పుగా మరియు దురుద్దేశపూర్వకంగా పొందారని దరఖాస్తుదారుడు పేర్కొన్నాడు మరియు అతను మే 2, 1954న అతనిని విడుదల చేసాడు. సకాలంలో తన అప్పీల్‌ను దాఖలు చేయకుండా నిరోధించడానికి ఈ అరెస్టును పొందినట్లు సూచించబడింది. ఈ వివాదం పూర్తిగా నిష్క్రియమైనది అని అంగీకరించాలి, దరఖాస్తుదారుడు తన అప్పీల్‌ను దాఖలు చేయడానికి ఫిబ్రవరి 3, 1954 నుండి మే 1, 1954 వరకు సమయం ఉంది , కానీ అతను ఈ సుదీర్ఘ వ్యవధిని ఉపయోగించుకోలేదు. అప్పీల్ దాఖలు కోసం చివరి వరకు వేచి చూశాడు. అరెస్టు తప్పు అని లేదా అరెస్టు తేదీలో దరఖాస్తుదారుడు తన అప్పీలును దాఖలు చేయలేదని ఎగుమతి దిగుమతి సుంకాల అధికారులకు తెలియదని చూపించడానికి ఏమీ లేదు. ఫిర్యాదు చేసిన ఆర్డర్ దుర్వినియోగం లేదా అప్పీల్ సమయం దాటి దాఖలు చేయలేదనే వాదనలు పూర్తిగా సమర్థనీయం కాదు.

ఫలితంగా ఈ దరఖాస్తు విఫలమైంది మరియు అది ఖర్చులతో తీసివేయబడుతుంది.

దరఖాస్తు కొట్టివేయబడింది.